

TĂCEREA TA

Adina Speranta

Cu tăceri aprinse plânge steaua mea,
Părul de mătase de beznă-i cuprins,
Galopând năvalnic, ca o iazmă rea,
Răscolește-n vatră dorul cel nestins.

Ceru-n clocot fierbe la focul durerii
Întețit de lacrimi și de-o șoaptă grea,
Fulgerul tristeții cerne-n umbra serii
Amintiri răzlețe în stropii de nea.

Șuierul tăcerii se răsfânge-n vorbe
Și se pierde-n zare ca un asfințit,
Clopotul răsună în dangăt de cobe,
Doarme liliacul pe ram, ostenit.

Ceasul de aramă timpul îl oprește
Și pe rană pune secunda de foc,
Ce tăcută piatra din inel privește
Când corbul cel roșu o prinde în cioc !

Arde-n vâlvătaie bradul pe coline,
Liturghia vieții se stinge tăcut,
La logodna dalbă a zilei de mâine
Doar glasul iubirii vreau să îl ascult.

20.08.2015

* iazmă = nălucă, vedenie, fantasmă